

Krąg tematyczny: Ziemia – nasza planeta

Temat: **Ciekawe miejsca na Ziemi**

Poniedziałek: 20.04.2020

Cele **Dziecko:**

podejmuje własną aktywność poznawczą

składa obrazek z części,

rozwiązuje zagadki o tematyce przyrodniczej

dokonuje analizy słuchowej wyrazów y posługuje się językiem polskim w mowie zrozumiałej dla dzieci i dorosłych

nazywa zwierzęta mieszkające w różnych częściach świata

zna drukowane litery „G”, „g”, odczytuje proste wyrazy

eksperymentuje rytmem i głosem

odtwarza słyszane dźwięki

odróżnia elementy realne od świata fikcji

Co to za miejsce? – rozwiązywanie zagadek słownych. Rodzic czyta dziecku zagadki o różnych środowiskach przyrodniczych, jak np. las, łąka, park, rzeka, wyspa, morze.

Bywa sosnowy, brzozowy bywa, jest stary albo młody. A na wakacjach chętnie w nim zrywasz poziomki i jagody. (las)

Zielony dywan, na nim kwiatów tyle. Piją z nich nektar pszczoły, osy i motyle. (łąka)

Są w nim trawniki, fontanna nawet. Są drzewa, krzewy i mnóstwo łąwek. (park)

Podczas pogody błękitem się mieni. A podczas sztormu burzy się i pieni. (morze)

Dąży w prawo, w lewo lub płynie na wprost, lecz by ją przekroczyć, trzeba znaleźć most. (rzeka)

Zamieszкана lub bezludna mała albo spora, gdzieś na środku oceanu, morza lub jeziora. (wyspa)

Dziecko proponuje rozwiązania zagadek.

Zabawy słowami – analiza słuchowa wyrazów. Dziecko wyklaskuje, wystukuje, wytupuje sylaby; wyróżnia głoski w nagłosie; odgaduje wyrazy wypowiedane sylabami przez rodzica, np. mo-tył, ży-ra-fa, fo-ka; wyszukuje rymy do nazw zwierząt: pszczoła – koła; żyrafa – szafa; foka – sroka.

Podróżujemy- zabawa naśladowcza.

Dziecko wybiera się w podróż różnymi pojazdami, naśladuje ruchy i dźwięki, które pojazdy wydają.

Gdzie mieszkają zwierzęta? – zabawa edukacyjna z kartą pracy. Dziecko opowiada, co widzi na ilustracjach, nazywa zwierzęta występujące w różnych częściach świata, przykleja zwierzęta z wyklejanki we właściwych miejscach. Na koniec dokonuje samooceny. *Środki dydaktyczne: KP3 s. 26*

Nasza planeta – ćwiczenie spostrzegawczości, układanie puzzli. Dziecko ogląda i opisuje ilustrację z „Wyprawki”, a następnie odwraca kartkę na drugą stronę i rozcinają po przerywanych liniach, tak aby po jednej stronie powstały kartoniki z literami, a po drugiej puzzle. Następnie samodzielnie układa ilustrację „Nasza planeta”. Po zabawie puzzlami dziecko chowa pocięte elementy karty do podpisanej koperty by móc wrócić do ponownego układania puzzli lub przykleić puzzle do kartki tworząc ilustrację „Nasza planeta”. *Środki dydaktyczne: Wycinanka nr 28 „Nasza planeta – puzzle”, podpisana koperta.*

Zabawy z literami „G” i „g” – zapoznanie z obrazem graficznym liter i zabawy z literami. Rodzic prezentuje wygląd litery. Dziecko rysuje ją palcem w powietrzu i na dywanie. Rodzic pyta: Czy są w naszej grupie dzieci, których imiona, nazwiska zaczynają się głoską „g”? A może w naszej rodzinie mamy kogoś o imieniu rozpoczynającym się głoską „G” ? Czy znasz zwierzęta, które mają w nazwie głoskę „g”? Wymień ich nazwy (gęś, gąsienica, gołąb, goryl, gekon, gronostaj, gawron, gazela, papuga, tygrys, stonoga, legwan. Następnie rodzic prezentuje dziecku (o ile ma w domu) globus, informuje, do czego służy, odwołuje się do doświadczeń dziecka i demonstruje napis GLOBUS. Na koniec dziecko rysuje po śladzie goryla i gwizdek na karcie pracy. Opowiada co widzi na obrazku i jaką literą rozpoczynają się wyrazy. Otacza pętlami wszystkie litery „g” w wyrazach. Rysuje w okienku obrazek, którego nazwa zaczyna się „g” i dokonuje samooceny. Dokłada kolejną kartkę do książeczki z literami. *Środki dydaktyczne: globus, KP3 s. 61, kredki.*

Temat : **Wyruszamy w podróż**

Wtorek: 21.04.2020

Cele Dziecko:

- doskonali sprawność manualną
- przyswaja wiedzę na tematy przyrodnicze
- uczestniczy w zabawach ruchowych
- eksperymentuje podczas zabawy badawczej
- kreśli figury i znaki literopodobne
- wykonuje ćwiczenia kształtujące prawidłową postawę
- odróżnia elementy świata fikcji od rzeczywistości
- przelicza elementy na ilustracji
- doskonali umiejętności wokalne i oddechowe
- rozwija poczucie rytmu
- wyzwała twórczą aktywność ruchową przy muzyce.

Wycieczka do Włoch – praca z mapą i opowiadanie rodzica.

Rodzic opowiada o pewnym kraju w Europie i obrazuje to ilustracjami: Jest taki kraj, który na mapie swoim kształtem przypomina but. Jest tam bardzo ciepło, rośnie piękna roślinność, np. wielkie pola lawendy i pachnących ziół. Mnóstwo turystów odwiedza ten kraj, gdyż znajduje się tam dużo ciekawych zabytków, np. Koloseum czy Krzywa Wieża w Pizie. W tym kraju znajduje się też Watykan – małe państwo, w którym mieszka papież. Czy już wiesz jak nazywa się państwo, o którym opowiadam? (dziecko odgaduje i odszukuje charakterystyczny kształt buta na mapie). Tak, ten kraj to Włochy, które słyną ze smacznej i zdrowej kuchni; mieszkańcy jedzą dużo makaronów i warzyw, ich przysmakiem jest również pizza. Tutaj urodził się autor znanej bajki dla dzieci o drewnianym chłopcu, któremu urósł długi nos. (Pinokio) Chcę Was dzisiaj zabrać na wycieczkę do Włoch, gdyż w tym kraju znajduje się coś niesamowitego, co często straszy mieszkańców, ale jednocześnie jest bardzo ciekawym zjawiskiem (wulkan). Myślę, że najszybciej będzie można przemieścić się do Włoch samolotem. Następnie dziecko wraz z rodzicem odnajdują na mapie Europy Polskę i Włochy, wskazują drogę między tymi dwoma krajami.

Samoloty – zabawa ruchowa kształtująca postawę.

Dziecko udaje samolot: – leżąc na brzuchu, unosi nad podłogą wyprostowane i wyciągnięte w bok ręce – skrzydła samolotu; – w pozycji jak wyżej przenosi ręce w przód i kręci dłońmi wokół przed

głową (włączanie motoru); – leżąc na brzuchu, unosi nogi nisko nad podłogą (ogon samolotu); – wstaje i, trzymając wyprostowane, wyciągnięte na boki ręce, biega na palcach po mieszkaniu (lot samolotu); – kładzie się na brzuchu, trzymając wyprostowane, wyciągnięte w bok ręce nad podłogą (lądowanie samolotu); – opuszcza ręce na podłogę i wkłada je pod brodę (samolot odpoczywa).

Po zabawie rodzic obwieszcza dotarcie do celu – wita dziecko „na lotnisku” pozdrowieniem w języku włoskim: Buongiorno (czytaj: bondziorno).

Wulkany – oglądanie ilustracji.

Rodzic rozmawia z dzieckiem: Co to są wulkany? Dlaczego są niebezpieczne? (wyływająca z wulkanu lawa niszczy wszystko, co staje na jej drodze – zwierzęta, ludzi, całe miasta). Wyjaśnia pojęcia: „lawą”, „magma”, „erupcja”. Opowiada o tym, że we Włoszech znajdują się cztery czynne wulkany, a najbardziej znane to Etna i Wezuwiusz.

Czy to wulkan? – zabawa badawcza i zabawa edukacyjna z kartą pracy. Rodzic proponuje przygotowanie wulkanu. Na stole układa: duży talerz, taca, szklanka, folia aluminiowa, taśma dwustronna lub klejąca, kubek. Dziecko wykonuje polecenia rodzica: Na talerzu ustawiamy szklankę lub plastikowy kubek. Przytwierdzamy go do dna taśmą klejącą. Folią aluminiową owijamy talerz wraz ze szklanką. W folii na szklance robimy dziurę i zawijamy brzegi folii na brzegu szklanki. „Wulkan” ustawiamy na tacy. Do „wulkanu” wlewamy dwie łyżki wody, dodajemy odrobinę farby plakatowej w wybranym intensywnym kolorze, wsypujemy łyżkę sody oczyszczonej, kilka kropel płynu do mycia naczyń i mieszamy, aż składniki się rozpuszczą. Do osobnego kubka nalewamy dwie łyżki octu i jednym ruchem wlewamy ocet do wnętrza „wulkanu”. Po wykonaniu tych czynności następuje „wybuch lawy” w postaci piany. Rodzic pyta: Jak to się stało? Jak powstała „lawą”? Czy tak wygląda prawdziwy wulkan i prawdziwa lawa? – te pytania powinny wywołać swobodne wypowiedzi dziecka. Rodzic podsumowuje: Piana to bąbelki napełnione dwutlenkiem węgla, który powstał w wyniku reakcji octu (który jest kwasem) z sodą oczyszczoną (zasadą). Poza wyglądem ma niewiele wspólnego z prawdziwym wybuchem wulkanu. Na koniec dziecko rysuje po śladzie wulkan i koloruje obrazek.
Środki dydaktyczne: KP3 s. 32, kredki

Uwaga! Rodzic przypomina, że nawet najprostsze doświadczenia należy wykonywać z udziałem dorosłych!

W ramach podsumowania wiadomości dziecko odpowiada na pytania: Gdzie można zobaczyć wulkany? Co się dzieje, kiedy wybuchają?.

Plecaki – zabawa edukacyjna z kartą pracy. Dziecko koloruje plecaki podróżników według instrukcji, otaczając odpowiednimi kolorami przedmioty niezbędne w podróży do ciepłych i zimnych krajów. Zadanie dodatkowe to odpowiedź na pytanie, które przedmioty mogą przydać się jednemu i drugiemu podróżnikowi i dlaczego. *Środki dydaktyczne: KP3 s. 32, kredki*

Egzotyczny obrazek – zabawa edukacyjna z kartą pracy. Dziecko wyszukuje na obrazkach różnice i zaznacza je krzyżykiem. Przelicza elementy na ilustracji. *Środki dydaktyczne: KP3 s. 33, kredki*

Zabawa w Pinokia – quiz „prawda czy fałsz”. Rodzic podaje zdania prawdziwe i fałszywe, dziecko odpowiada na nie gestem: prawda – łapie się za nos; fałsz – pokazuje, jak nos się wydłuża.
Przykładowe zdania:

Etna to wulkan. (prawda)

Włochy na mapie kształtem przypominają but. (prawda)

Włosi lubią pizzę i makarony. (prawda)

Lawa to sos do makaronu. (fałsz)

Cztery żywioły – nauka piosenki i zabawa rytmiczna przy piosence.

<https://youtu.be/nC2eTwD0MTA>

1. Powietrze, ogień, woda i ziemia
Choć nasze życie ciągle się zmienia
Esencja świata żywioły cztery
Potężne siły trzymają stery

2. Oto mój żywioł oto powietrze
Przybywaj do nas szalony wietrze
Bywam gwałtowna i swego pewna
Choć delikatna ulotna i zwiewna

3. Potrafię koić jak górski strumień
Potężną siłą być umiem
To co wam powiem nie jest odkryciem
Woda jest siłą, woda jest życiem

4. Ogień to światło ciepło nam daje
Choć z nim bezpiecznie to słowo daję
Może się zdarzyć że w jednej chwili
Żywioł potężny mocno Cię zmyli

5. Chociaż dokoła wszystko się zmienia
Stateczna zawsze zostaje ziemia

Daję moc życia daję oparcie

Dzisiaj śpiewamy o tym otwarciu

6. Cztery żywioły to nasze moce

Przez dni słoneczne i ciemne noce

Dzięki harmonii życie tworzymy

Dla dobra świata siły łączymy

Po wysłuchaniu piosenki dziecko z rodzicem omawia jej treść. Uczy się słów i melodii, powtarzając fragmenty po dorosłym.

Zabawa ruchowa przy piosence:

Zwrotka 1,3,5- obrót w koło, po dwu wersach zmiana kierunku

Zwrotka 2 krok do przodu, krok do tyłu

Zwrotka 3 krok w prawo, krok w lewo

Zwrotka 6 krok w tył krok w przód

Piosenkę można śpiewać z pomponami bądź z instrumentami perkusyjnymi znajdującymi się w domu (pudełko, grzechotki, patyki, butelki)

Przed rozpoczęciem zabawy każde dziecko robi dwa pompony z pociętych pasek krepiny w dowolnym kolorze. Na jeden pompon będzie potrzebnych 10–20 pasek. Aby zrobić rączkę do trzymania, mocno skręca się końcówki. W każdej dłoni dziecko trzyma jeden pompon. Dziecko improwizuje ruch: chodzi, biega, obraca się i porusza pomponami zgodnie z tempem i charakterem utworu.

Temat: **Dinozaury oraz zwierzęta i rośliny na Ziemi.**

Środa: 22.04.2020

Cele **Dziecko:**

poprawnie wypowiada się na określony temat

odpowiada na pytania

doskonali sprawność manualną podczas zabawy plasteliną

przelicza elementy

określa kierunki i ustala położenie przedmiotów w stosunku do własnej osoby

słucha z uwagą opowiadania

wykonuje podstawowe ćwiczenia kształtujące nawyk utrzymania prawidłowej postawy

Zgadnij, co to – rozmowa na temat dinozaurów. Na stole leży ilustracja dinozaura przykryta sześcioma paskami białego papieru. Paski są ponumerowane od 1 do 6. W miseczce znajdują się karteczki – losy z napisanymi w środku cyframi 1–6. Dziecko wyciąga losy i zgodnie z wylosowaną cyfrą odkrywa paski papieru. Po każdym odkryciu następuje próba odgadnięcia, co znajduje się na ilustracji. Następnie rodzic odwołuje się do wiedzy dziecka, zadając mu pytania: Co to jest dinozaur? (zwierzę prehistoryczne, gad), Jakie znasz nazwy dinozaurów? (stegozaur, diplodok, tyranozaur), Czym się żywiły dinozaury? (rośliny, zwierzęta), Skąd się brały małe dinozaury? (wykluwały się z jaj znoszonych przez duże dinozaury).

Skąd wiemy, że dinozaury żyły na Ziemi? Dziecko podaje propozycje odpowiedzi na postawione w tytule zajęć pytanie. Rodzic wyjaśnia, kim jest paleontolog – to naukowiec zajmujący się badaniem kości i szczątków zwierząt i roślin znajdujących się w skorupie ziemskiej. Dzięki pracy paleontologów wiemy, jak wyglądały dinozaury i czym się żywiły. ☒

Jesteśmy dinozaurami – zabawa ruchowa naśladowcza. Dziecko na chwilę zamienia się w prehistoryczne gady i przy dźwiękach muzyki wykonuje polecenia rodzica: – Dinozaury skubią liście z czubków najwyższych drzew – wspinanie się na palce i wyciąganie szyi; – Dinozaury szukają jedzenia – głośne stąpanie po pokoju i wydawanie groźnych dźwięków; – Dinozaury stają do walki z przeciwnikiem – siłowanie się z rodzeństwem lub rodzicem; – Dinozaury uciekają przed drapieżnym dinozaurem – bieg na piętach☒

Bawimy się w paleontologów – zabawa plastyczna. Dziecko otrzymuje po dwa waleczki plasteliny w jednakowym kolorze. Wyrabiają je w dłoniach tak, by plastelina zmiękła. Następnie delikatnie je spłaszczają i odciskają (bądź rysują wykałaczką) w plastelinie małą figurkę dinozaura. Porównują wygląd figury z jej odciskiem. Można zaproponować ulepienie sylwety dinozaura wg wzoru zdjęcia i

porównać . Zamiast plasteliny rodzic może przygotować masę solną, wówczas dziecko będzie miało dodatkowe zadanie-pomalować dinozaura farbami.

Świat dinozaurów – zabawa edukacyjna z kartą pracy. Dziecko przygląda się ilustracji, odszukuje szkielety dinozaurów na dole strony i odpowiada na pytanie, gdzie można takie szkielety odnaleźć i skąd wiemy, jak wyglądały dinozaury. Przelicza jaja znajdujące się przy dinozaurach i dorysowuje brakujące. Odszukuje na ilustracji i nazywa zwierzęta żyjące współcześnie. Próbuje odpowiedzieć na pytanie, dlaczego one ocalały, a dinozaury wyginęły. *Środki dydaktyczne: KP3 s. 28–29, kredki*

Minikoncert życzeń – indywidualne śpiewanie lub mruczenie wybranych przez dziecko piosenek. Rodzina ma za zadanie podać tytuł utworu.

Rośliny i zwierzęta na Ziemi – pogadanka i zabawa dydaktyczna. Rodzic zwraca uwagę na to, że rośliny i zwierzęta są bardzo potrzebne w przyrodzie i człowiek musi o nie dbać. Nie wolno niszczyć zwierząt i roślin, które wydają się niebezpieczne. Przykłady:

Żmija spotkana podczas wędrowki na górskim szlaku nie robi nam nic złego, trzeba ją tylko ominąć z daleka, a nie zabijać.

Muchomor – mimo że jest trujący, nie wolno go deptać. Rodzic zachęca dziecko do swobodnych wypowiedzi na temat roślin i zwierząt, zapoznaje z wybranymi gatunkami roślin i zwierząt z całego świata. Ilustruje swoje opowieści zdjęciami.

Przykłady ciekawostek o roślinach wraz z zadaniami dla dziecka- do wyboru przez rodzica:

Sekwoja – najwyższe drzewo, rośnie w Kalifornii w Ameryce, jest to drzewo iglaste. Jest chronione, znajduje się w specjalnym parku. Ma 9 m średnicy. Zadanie dla dziecka: Proszę wyszukać na globusie lub mapie Amerykę. Rodzic odmierza miarką krawiecką 9 m sznurka i wraz z dzieckiem układają z niego koło na podłodze, następnie ustawiają się dookoła i wyobrażają sobie, że w ten sposób obejmują to olbrzymie drzewo.

Muchołówka – ta roślina to świetny myśliwy. Żyje najczęściej w Ameryce Północnej (dziecko odszukuje kontynent na globusie lub mapie). Poluje na owady i je pożera. To mała roślina, ale bardzo groźna dla owadów, bo jej liście są zakończone zębami. Liść składa się na pół w momencie, gdy usiądzie na nim owad, i otwiera dopiero wtedy, gdy owad zostaje strawiony, czyli całkowicie zjedzony. Zadanie dla dziecka: „zamienia się w muchę” i bzyząc, biega po mieszkaniu. Na hasło: Muchołówka! – staje w bezruchu.

Pustynna ośmiornica – na afrykańskich pustyniach żyje roślina, która przypomina ośmiornicę (dziecko wyszukuje Afrykę na globusie lub mapie). Z krótkiego pnia, którego nie widać, wyrastają długie liście wyglądające jak macki ośmiornicy. Nie potrzebuje dużo wody. Zadanie dla dziecka: Na dużym arkuszu papieru dziecko odciska kciukami plamy, będą to tułowia ośmiornic, następnie palcem maczanym w farbie plakatowej domalowuje ośmiornicom macki.

Kaktusy to bardzo ciekawe rośliny. Możemy je spotkać wszędzie tam, gdzie dla innych roślin jest za gorąco. W swoich mięsistych łodygach kaktusy potrafią magazynować wodę. Dzięki temu mogą przeżyć w bardzo suchym, surowym klimacie, tam gdzie deszcz jest prawdziwą rzadkością. Ze względu na ogromną różnorodność kształtów i urodę kwiatów wielu ludzi kolekcjonuje kaktusy. Zadanie dla dziecka: formowanie z plasteliny wałków lub kulek i wbijanie do nich małych kawałków wykałaczek. Gotowy kaktus dziecko przykleja do tekturowej podkładki.

Przykłady ciekawostek o zwierzętach wraz z zadaniami dla dziecka - do wyboru przez rodzica:

Wielbłądy. Wielbłądy żyją na pustyniach. Mogą być jednogarbne lub dwugarbne. Te zwierzęta mogą całymi tygodniami żyć bez wody, gdyż bardzo oszczędnie nią gospodarują: nie pocą się ani nie wydalają jej z odchodami. Wystarcza im wilgoć zawarta w pokarmie. Wielbłąd pije rzadko, ale bardzo dużo na raz – w ciągu 10 minut może wypić 100 litrów wody. Dziecko napełnia litrowy słoik wodą z kranu. Rodzic wyjaśnia, że wielbłąd jednorazowo wypija 100 takich słoików. Wielbłąd ma małe i zatkałe dziurki w nosie, chroni go to przed dostaniem się piasku do nosa. Zadanie dla dziecka: dziecko „zamienia się w wielbłąda” – maszeruje po dywanie z woreczkiem do ćwiczeń gimnastycznych na plecach (woreczek można zamienić poduszką, kocykiem).

Kolibier to najmniejszy ptak świata. Najmniejszy, ale też najszybszy. Jest wielkim żartakiem. Najmniejsze gatunki mają wielkość 57 mm, ale są też takie, które osiągają wielkość 22 cm długości (warto przedstawić rozmiary dziecku, np. używając kartki w kratkę). Najmniejsze ważą 2 g, ale są też okazy dziesięć razy cięższe. Zjadają w ciągu dnia bardzo dużo pokarmów, nawet trzy razy więcej, niż waży ich ciało. Są najszybszymi ptakami świata – osiągają prędkość 120 km/h (tyle, ile samochód na autostradzie). Zadanie dla dziecka: rodzic uderza dłonią w stół. Dziecko „zamienia się w małego kolibra” i porusza się po mieszkaniu rytmicznie, szybko ruszając rękami zgiętymi w łokciach (z dłońmi wsuniętymi pod pachy). Gdy uderzenie w stół cichnie, rodzic podaje hasło: „Kwiaty” – dziecko koliber zatrzymuje się, układa z dłoni dzióbek (dłonie ułożone wzdłuż jedna na drugiej) i udaje, że spija nektar z kwiatów.

Kameleon – nazwa tego zwierzęcia pochodzi z języka greckiego i znaczy „lew na ziemi”. To duża jaszczurka, która słynie ze zdolności do zmiany ubarwienia, długiego języka i oryginalnych kształtów ciała. Jej oczy poruszają się niezależnie od siebie, czyli każde oko może patrzeć w inną stronę. Kameleon ma lepki i długi język, którym poluje, wyrzucając go na odległość, wtedy ofiara przykleja się do niego. Mówi się, że kameleon zmienia barwę w zależności od otoczenia, w jakim się znajduje, a to nieprawda. Kolor skóry kameleona zmienia się w zależności od stanu emocjonalnego (gdy jest spokojny, przybiera barwę niebieską, gdy jest podenerwowany lub podekscytowany czymś – czerwoną lub żółtą) oraz temperatury ciała (gdy jest ciepło, skóra jest bardziej zielona, gdy chłodniej – robi się szara). Zadanie dla dziecka: na talerzyku leżą chrupki kukurydziane lub ryż preparowany. Zadaniem dziecka jest zdobycie pokarmu jak kameleon, bez użycia rąk, za pomocą języka, do którego przylepiają się chrupki.

Łosoś to ryba, którą można spotkać w różnych miejscach na Ziemi, np. w rzekach Ameryki Północnej oraz w Europie (dziecko wskazuje na globusie lub mapie kontynenty). Łosose podczas rozrodu

wędrują z morza do rzek, czyli odwrotnie, pod prąd, a podczas tej wędrówki nic nie jedzą. Zadanie dla dziecka: ćwiczenie logopedyczne – dziecko robi „ryjek”, wysuwając wargi do przodu jak u rybki, i porusza nim bezgłośnie, następnie przechodzi w uśmiech (ćwiczenie warg).

Łabędź – to gatunek ptaka wodnego, zamieszkujący Europę, Afrykę oraz Azję (należy wyszukać kontynenty na globusie lub mapie). Łabędzie są jednymi z najcięższych ptaków, a mimo to potrafią latać. Są bardzo wiernymi zwierzętami – dobierają się w pary na całe życie. Dziecko odpowiada na pytania: Gdzie możemy spotkać łabędzia? (w parku na stawie, nad jeziorem). W której baśni występuje ten piękny ptak?

Temat: Pod wodą i pod ziemią

Czwartek 23.04.2020

Cele Dziecko:

rozpoznaje litery

eksperymentuje podczas zabawy badawczej

uważnie słucha wiersza

przyporządkowuje zwierzęta do środowisk przyrodniczych

wykonuje eksperymenty językowe

rozwija poczucie rytmu i umiejętności wokalne

uważnie słucha

Zabawy literami – utrwalenie poznanych liter. Dziecko losuje ze swojej koperty kartoniki z literami i wyszukuje w swoim otoczeniu jak najwięcej wyrazów, których nazwy zaczynają się wylosowaną literą. Wycinanka „Litery” (koperty z literami z „Wyprawki”)

Czy to ptak czy nie ptak? – słuchanie wiersza M. Wnukowskiego „Kura” i rozmowa na temat utworu.

Rodzic czyta wiersz pt.:” KURA”

Poszła raz kura, w dzień, do doktora,

choć nawet trochę nie była chora.

Mam ja do pana jedno pytanie,

liczę usłyszeć odpowiedź na nie.

Nikt nie potrafi mi odpowiedzieć,

a ja to muszę naprawdę wiedzieć.

Pytałam nawet, gdy jajkiem byłam,

od czasu, kiedy się urodziłam.

Pytałam wróbla, gila i sowy,

pytałam kaczki, kota i krowy,

gadałam z jeżem oraz ślimakiem...

Na nic, nikt nie wie, czy jestem ptakiem.

Orzeł, choć ciężki, lata gdzieś w chmurach,

łabędź, sęp, jastrząb też, lecz nie kura.

Więc niech pan powie, ale tak szczerze,

bo tylko panu raczej uwierzę.

Lekarz odkaszlnął, pociągnął nosem

i rzekł do kury pogodnym głosem:

Jesteś dorosła, więc wiesz już chyba,

że różnie czasem w przyrodzie bywa.

Taki wieloryb, myślisz, że ryba,

a on jest ssakiem, co w morzu pływa.

Albo nietoperz, on też jest ssakiem,

a przecież fruwa, jakby był ptakiem.

W świecie przyrody rządzi natura,

nie zmieni tego krowa czy kura,

ona ustala i decyduje,

kto lata, pełza, a kto nurkuje.

Nie jesteś sama, spójrz na pingwina,

latać nie umie, nie jego wina.

Czy takie strusie, na przykład „emu”,

nie dane latać również i jemu.

Pogódź się z losem, mówi do kury,

nie można zmienić Matki Natury.

Wróć do kurnika, usiądź na grzędzie,

latać nie umiesz, i tak już będzie

Następnie rodzic rozpoczyna rozmowę na temat wiersza. Przykładowe pytania:

O czym jest mowa w wierszu?

Jakie zwierzęta w nim występują?

Jaki problem miała kura?

Kto jej pomógł w rozwiązaniu problemu?

Kim jest kura?

Kto sprawia, że zwierzęta latają, pełzają lub nurkują?

Jakie znacie inne określenie na słowo „natura”? (przyroda).

Dzieci odpowiadają, odwołując się do tekstu i własnych doświadczeń.

Zoo- zabawa orientacyjno-porządkowa. Rodzic pokazuje obrazek zwierzęcia mieszkającego w zoo, np. małpy, słonia, tygrysa, lwa, żyrafy, niedźwiedzia, papugi. Kiedy dziecko rozpoznaje zwierzę, podaje głoskę, którą zaczyna się jego nazwa, wstaje i naśladuje sposób poruszania oraz dźwięki jakie ono wydaje.

Kto i gdzie? – zabawa dydaktyczna. Na stole rodzic przypina taśmę dzielącą płaszczyznę na pół, która imituje poziom ziemi. Zadaniem dziecka jest posegregowanie ilustracji zwierząt wymienionych w wierszu według ich sposobu poruszania: ptaki w powietrzu, ssaki nad linią (chodzące), zwierzęta pod linią (pływające). Rodzic zwraca uwagę na to, że kura i struś to ptaki, a nie fruwały, natomiast wieloryb to ssak, a mieszka w wodzie, nie na lądzie. ☒

Zwierzęta żyjące w wodzie i pod ziemią – zabawa edukacyjna z kartą pracy. Dziecko nazywa przedstawione na ilustracji rośliny i zwierzęta morskie. Uzupełnia ilustrację zgodnie z czytaną przez rodzica instrukcją i kończy kolorować obrazek. Odszukuje na ilustracji zwierzęta, przelicza je. Uzupełnia tabelę, licząc zwierzęta i rysując kreski. Następnie nazywa przedstawione na ilustracji zwierzęta mieszkające pod ziemią i odpowiada na pytanie: Dlaczego niektóre zwierzęta mieszkają pod ziemią?. Dorysowuje mrówki w mrowisku i kończy kolorować obrazek. Przelicza zwierzęta na ilustracji, uzupełnia tabelę, rysując odpowiednią liczbę kótek. *Środki dydaktyczne: KP3 s. 30–31, kredki*

Jakie to jest? – zabawa słownikowa. Dziecko wymyśla określenia do nazw zwierząt występujących w wierszu, np. kura – mała, żółta, gdacząca;

struś – szybki, wysoki;

wieloryb – gruby, mokry, czarny.

Temat: Odkrywamy świat- podróżnicy w akcji

Piątek 24.04.2020

Cele Dziecko:

inicjuje zabawy konstrukcyjne, wykorzystując materiał użytkowy

rozpoznaje litery

w sytuacji zadaniowej komunikuje się z osobą dorosłą

klasyfikuje przedmioty według różnych kryteriów

przelicza w zakresie 10

doskonali sprawność manualną podczas eksperymentów graficznych

posługuje się pojęciami dotyczącymi zjawisk przyrodniczych

wykonuje prace zgodnie z instrukcją rodzica

Wachlarzyki – praca plastyczno-techniczna. Dziecko wykonuje wachlarzyk z papieru według instrukcji rodzica. Ozdabia kartkę, rysując kredkami, a następnie zagina kartę wzdłuż, tworząc wachlarzyk. Chowa wachlarzyk do szuflady- będzie potrzebny do zajęcia głównego.

Uwaga! Rodzic przypomina, że nawet najprostsze doświadczenia należy wykonywać z udziałem dorosłych

Powietrze – zabawy badawcze.

1.Czy w butelce jest powietrze? Rodzic pokazuje dziecku małą butelkę i proponuje:

– *Sprawdź, czy coś jest w butelce.* Dziecko ogląda butelkę, potrząsa nią, zagląda do środka, wacha.

– *Czy w butelce jest powietrze?* Dziecko zazwyczaj odpowiada, że nie.

– *Sprawdźmy to.* Dziecko siada przy plastikowej misce wypełnionej wodą.

– *Jak myślisz, czy butelka zatonie?* Rodzic zanurza butelkę w wodzie i szybko ją puszcza. Butelka wypływa na powierzchnię wody.

Rodzic pyta: *Dlaczego?* Dziecko wypowiada się na temat zaobserwowanego zjawiska. Rodzic ponownie zanurza butelkę w misce z wodą, przytrzymuje ją, a dziecko obserwuje, co się dzieje. Z

otworu szyjki butelki wylatują bąbelki i butelka wolno napełnia się wodą, a następnie dość szybko opada na dno.

– *Co to są te bąbelki?* Dlaczego butelka tonie po wypełnieniu wodą? Dziecko może powtarzać eksperymenty z butelką, może ją próbować zatopić po zakręceniu, doświadczyć, że się nie da.

– *Co utrzymuje pustą butelkę na powierzchni?* Wnioski: Butelka wypływa na powierzchnię, bo w środku jest powietrze, które jest lżejsze od wody. Z butelki wydostają się bąbelki, które są pęcherzykami powietrza. Dopiero w wodzie bąbelki są widoczne, bo powietrze jest bezbarwne i nie widzimy go. Butelka tonie, bo wypełnia się wodą i staje się ciężka. Staramy się doprowadzić do tego, by dziecko stwierdziło, że powietrze jest niewidoczne (bezbarwne), lekkie i że jest wszędzie.

2. Czy powietrze jest potrzebne, by palił się ogień? Rodzic wykonuje doświadczenie z dwiema świeczkami – jedną przykrywa słoikiem, drugą pozostawia bez przykrycia. Dziecko obserwuje, jak po chwili gaśnie płomień w słoiku. Opowiada, co zaobserwowało. Odpowiada na pytania rodzica: *Dlaczego, gdy przykryliśmy świeczkę słoikiem, ogień zgasł, a bez przykrycia pali się nadal? Co jest potrzebne do tego, by świeczka się paliła?* Wnioski: Powietrze jest potrzebne, aby palił się ogień.

3. Jak powstaje wiatr? Dziecko nadmuchuje balon, następnie puszcza je i strumień powietrza kieruje na stół, na którym leżą małe kawałki bibuły. Papierki przesuwać się po stole. Wylatujące z balonu powietrze zdmuchuje papierki ze stołu. Wniosek: Ściśnięte w balonie powietrze wylatuje z dużą siłą i tak powstaje „wiatr”.

Dziecko wyjmuje wachlarz, który wykonało wcześniej, porusza nim swobodnie przy twarzy. Mówi, co czuje, gdy porusza delikatnie i energicznie wachlarzem. Rodzic pokazuje, w jaki sposób można zrobić duży wiatr w pokoju. Włącza wentylator i podstawia dużą kartkę i apaszkę. Dziecko obserwuje, jak szybko porusza się zarówno kartka, jak i apaszka. Następnie samo podchodzi do wentylatora i wypowiada się, co czuje, jak wieje wiatr. Wnioski: Szybko poruszany wachlarz (wentylator) wprawia w ruch powietrze, czyli wywołuje wiatr. Wiatr to poruszające się powietrze.

Podsumowanie Dziecko odpowiada na pytania, np. *Co to jest powietrze? Do czego jest potrzebne? Czy można je zobaczyć? Czy można poczuć jego zapach, smak?* Rodzic opowiada dziecku, że na skutek działalności ludzkiej powietrze jest zanieczyszczone. Dziecko dzieli się swoimi doświadczeniami na ten temat (spaliny samochodów, palenie w piecu odpadów i toksyczny dym z komina). Rodzic zapisuje wnioski z doświadczeń na dużym arkuszu papieru, np. *Powietrze to bezbarwna i bezwonna mieszanina gazów, potrzebne do życia roślinom, zwierzętom i ludziom. Powietrze może być zanieczyszczone. Wiatr to poruszające się powietrze.*

Przejście przez rzekę – zabawa z elementem równowagi. Dziecko stoi przy ścianie w końcu pokoju, na jednym krążku, w dłoniach trzyma drugi. Kładzie przed sobą na podłodze trzymany w rękach krążek i staje na nim. Krążek, który został z tyłu, przekłada przed siebie i wchodzi na niego, posuwając się w ten sposób do przodu. Zadaniem dziecka jest dojście w ten sposób do przeciwległej ściany bez dotykania podłogi.

Woda – zabawy badawcze.

1. Ciepła czy zimna? Przed dzieckiem znajdują się dwie miski – z wodą ciepłą i zimną. Przedszkolak sprawdza po kolei, jaka jest różnica między wodą ciepłą i zimną, odgaduje z zamkniętymi oczami temperaturę wody. Wnioski: Bez dotknięcia wody nie odróżnimy jej temperatury, więc trzeba bardzo uważać, by się nie poparzyć.

2. Jak powstaje deszcz? Rodzic nalewa do słoika wrzącą wodę, przykrywa go talerzykiem. Po chwili odkrywa talerzyk, który jest pokryty kroplami. Gorąca woda, przykryta talerzem, skrapla się. Wnioski: Kiedy jest gorąco, woda z ziemi paruje i unosi się, gromadzi w chmurach, z których spada deszcz.

3. Czy wszystko rozpuszcza się w wodzie? Rodzic przygotowuje kilka szklanek z wodą i składniki, np. cukier, sól, sok, mąkę, olej, kaszę, ryż, ziarna pieprzu. Dziecko wsypuje różne składniki do wody i miesza łyżeczką dość energicznie, obserwując, czy wszystko rozpuści się w wodzie. Na podzielonym pionową linią kartonie dziecko umieszcza po jednej stronie produkty rozpuszczalne w wodzie (cukier, sól, sok), po drugiej – nierozpuszczalne (mąka, pieprz, olej, kasza, ryż). Olej pływa po powierzchni wody. Wnioski: Nie wszystkie substancje rozpuszczają się w wodzie. Niektóre się rozpuszczają, a inne nie, natomiast olej pływa na powierzchni, bo jest lżejszy od wody.

4. Jaki smak, kolor i zapach ma woda? Dziecko próbuje przygotowanej w plastikowych kubkach wody i określa jej smak i zapach. Rodzic pyta: *Czy zapach i smak wody można zmienić?* Dziecko odpowiada. Następnie prowadzący dolewa do kubków po kilka kropli soku cytrynowego lub malinowego. Dziecko wypija smakową wodę i napełnia kubki ponownie do połowy. Następnie otrzymuje kawałki kolorowej bibuły, którą wkłada do kubków z wodą, obserwuje, co się dzieje z wodą (zabarwia się na kolor bibuły). Wnioski: Woda jest bezbarwna, bez smaku i bez zapachu, ale można to zmienić.

Podsumowanie Dziecko odpowiada na pytania, np. *Co to jest woda? Do czego jest potrzebna? Czy można ją zobaczyć? Poczuć jej zapach i smak?* Rodzic może zapisać wnioski z doświadczeń na dużym arkuszu papieru, np. *Woda to bezbarwna, bezsmakowa i bezwonna ciecz, potrzebna do życia roślinom, zwierzętom i ludziom. Można zmienić jej smak, zapach i wygląd.*

Gdzie jest więcej, a gdzie mniej? – zabawa matematyczna. Dziecko otrzymuje obręcze i ilustracje zwierząt: ssaków, ryb, ptaków, owadów (rodzic wybiera i dzieli je według uznania). Zadaniem dziecka jest podzielenie zwierząt na grupy według podanego przez dorosłego kryterium, np. w jednej obręczy ptaki, ssaki w drugiej albo zwierzęta wodne i lądowe, te które potrafią fruwać i te które nie potrafią. Dziecko ocenia „na oko” liczebność tworzonych zbiorów, stosując określenia: „mniej”, „więcej”, „tyle samo”. Następnie łączy zwierzęta z obu obręczy w pary, by sprawdzić, czy miały rację.

Liczmy – zabawa edukacyjna z kartą pracy. Rodzic proponuje dziecku zabawę „Palce gotowe do pracy”. Wypowiada zdania, a dzieci ilustrują je ruchem:

- Kciuki gotowe? Tak! (dzieci wyciągają przed siebie kciuki z zaciśniętą pięścią)
- Wskazujące gotowe? Tak! (wyciągają drugi palec)
- Środkowe gotowe? Tak! (wyciągają trzeci palec)
- Serdeczne gotowe? Tak! (wyciągają czwarty palec)
- Małe gotowe? Tak! (wyciągają piąty palec)

– Wszystkie palce gotowe? Tak! (wyciągają wszystkie palce)

Następnie dzieci mogą wspólnie przeliczyć swoje palce, dotykając nimi policzków z jednoczesnym głośnym nazywaniem ich, od początku oraz od końca. Na koniec rodzic prosi, by dzieci przeliczyły owady przedstawione na karcie pracy, najpierw pojedynczo, później parami, ale tylko do 10. Pyta: Ile zostało niepoliczonych owadów? Spróbujcie teraz policzyć wszystkie. Ile ich jest? Ile dotożyliśmy do 10?. Dzieci kończą kolorować owady według wzoru i dokonują samooceny. *Środki dydaktyczne: KP3 s. 68, kredki*

Plecaki – zabawa edukacyjna z kartą pracy. Dziecko koloruje plecaki podróżników według instrukcji, otaczają odpowiednimi kolorami przedmioty niezbędne w podróży do ciepłych i zimnych krajów. Zadanie dodatkowe to odpowiedź na pytanie, które przedmioty mogą przydać się jednemu i drugiemu podróżnikowi i dlaczego. *Środki dydaktyczne: KP3 s. 32, kredki*

Egzotyczny obrazek – zabawa edukacyjna z kartą pracy. Dziecko wyszukuje na obrazkach różnice i zaznacza je krzyżykiem. Przelicza elementy na ilustracji. *Środki dydaktyczne: KP3 s. 33, kredki*